Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

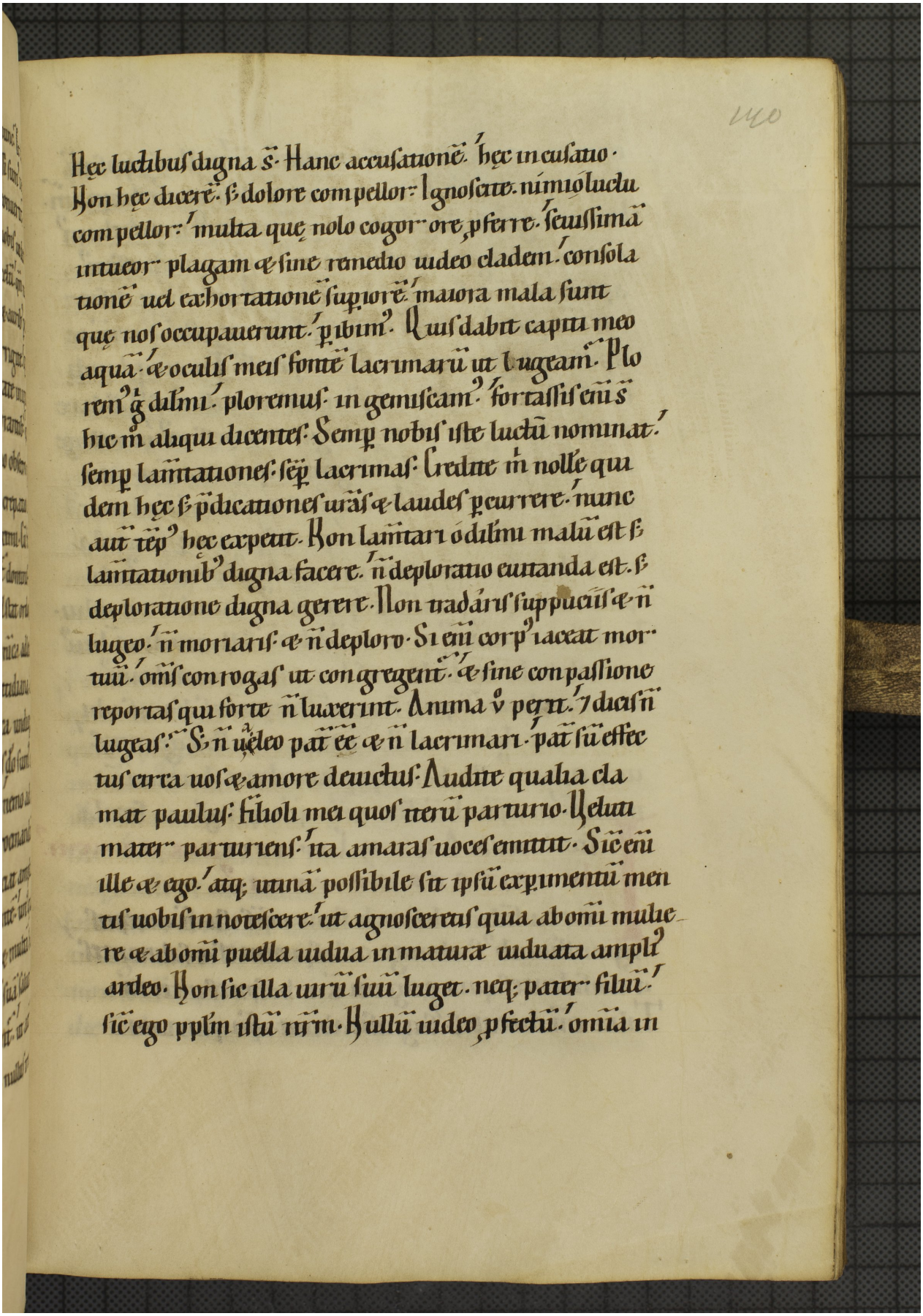

140

Hec luctibus digna s. Hanc accusationē. hec incusatio.
Non hec dicere. s. dolore compellor. Ignoscite. nimio luctu
compellor. multa que nolo cogor ore proferre. Seuissimā
intueor plagam & sine remedio uideo cladem. consola
tionē uel exhortationē superiorē. maiora mala sunt
que nos occupauerunt. p ibim. Quis dabit capiti meo
aquā. & oculis meis fontē lacrimarū ut lugeam. Plo
rem. g dilmi. ploremus. in gemiscam. fortassis enim s
hic m aliqui dicentes. Semp nobis iste luctū nominat.
semp lamentationes. sep lacrimas. Credite m nolle qui
dem hec s. pdicationes uras & laudes pcurrere. nunc
autē tep hec expectat. Non lamentari o dilmi malū est s.
lamentationib digna facere. n deploratio euitanda est. s.
deploratione digna gerere. Non tradaris suppuciis & n
lugeo. n moriaris. & n deploro. Si enim corp iacet mor
tuū. omis conrogas ut congregent. & sine conpassione
reportas qui forte n luxerint. Anima v perit. dicis n
lugeas. S. n uideo pat ee & n lacrimari. pat su effec
tus certa uos & amore deuictus. Audite qualia cla
mat paulus. filioli mei quos iterū parturio. Velut
mater parturiens. ita amaras uoces emittit. Sic enim
ille & ego. atq; utinam possibile sit ipsū exprimentū men
tis uobis innotescere. ut agnoscereis quia abomi mulie
re & abomi puella uidua in maturā uiduata ampli
ardeo. Non sic illa uirū suū luget. neq; pater filiū.
sic ego pplm istū nm. Nullū uideo pfectū. omia in